

ene eller den anden Organisation. Derfor forstaaer jeg heller ikke, at Landbrugsministeren gaar saa stærkt frem under Behandlingen af dette Lovforslag, men Skylden er i hvert Fald ikke min.

Vi er klar over, at Andelsforeningernes Repræsentanter, som staaer i Landboforeningerne, paa en vis Maade repræsenterer hele Landbruget, men det er ogsaa kun paa en vis Maade. Her er der netop Tale om, at Forbrugernes Interesser kan komme frem, ved at man faar Andelsforeningernes Repræsentanter til at være med til at gøre Indstilling om, hvem Kontroludvalget skal bestaa af. Naar man saa faar Indstilling baade fra Landboforeningerne eller, hvis den højtærede Minister hellere vil, fra Landbrugsraadet og Husmandsorganisationerne, og eventuelt fra Andelselskaberne, faar vi maaske netop det frem, som vi skulde have frem. Jeg kan dog ikke tænke mig, at den højtærede Minister skulde forlange af os, at vi for at faa denne Indstillingsret skulde indmelde os i Organisationer, som vi ikke synes om, at vi skal have akkurat de samme Anskuelser som Landbrugsministeren for at faa Indstillingsret. Det kan sikkert ikke være Meningen, det vil jeg i hvert Fald ikke tro. Den højtærede Minister sagde ganske vist, at den heldigste Ordning vilde være, om Husmandsforeningerne meldte sig ind i Landbrugsraadet. Det er at se med Landbrugsministerens Briller, men vi andre har ogsaa Briller at se med.

Holdgaard: Jeg har ikke i nogen Maade taget de private Kartoffeleksporthører i Forsvar, men jeg har forstaaet, at Dansk Kartoffelavlforening blev oprettet for at bringe heldigere Forhold til Veje og skabe et godt Marked, og ud derfra har man Ret til at stille større Fordringer til en saadan større Sammenslutning af Landmænd.

Jeg maa beklage den højtærede Landbrugsministers Stilling til Sammensætningen af det Udvalg, der skal nedsættes til Kontrollens Gennemførelse. Man har det Indtryk, at han fastholder, at det skal være Landbrugsraadet, som skal gøre Indstilling. Jeg maa fremdeles hævde, at Landbrugsraadet ikke er et fuldgyldigt Udtryk for det samlede danske Landbrug. Husmandsforeningerne repræsenterer dog mellem 70 000 og 80 000 Landbrugere. Dem kan man ikke helt se bort fra, men dem vil den højtærede Minister altsaa sætte udenfor ved denne Lejlighed. Nu siger den højtærede Landbrugsminister, at det samlede danske Land-

brug er udmærket repræsenteret i Andelsforeningerne. Ja, jeg har nu aldrig fundet, at den Maade, som man sammensatte Landbrugsraadet paa, var et rigtigt Udtryk for Landbruget. For vi kan dog ikke mene, at Andelsforeningerne er en ren og skær Landbrugssammenslutning, deri er ogsaa indbefattet Brugsforeningerne, og jeg ved ikke, hvorvidt den ærede Ordfører for Socialdemokraterne (Jensen [Aale]) kunde føle sig betrygget ved, at Forbrugerne blev repræsenterede der gennem Andelsforeningerne, da Brugsforeningerne er med derindunder. Vi har imidlertid ikke fra Husmandsforeningernes Side været uenige med Landbrugsministeren i, at det kunde have sin Betydning i visse Tilfælde at have saadan en samlet Repræsentation for det danske Landbrug, men vi har været uenige om, paa hvilken Maade den skulde sammensættes, og det har vi drøftet saa mange Gange, og det ser ikke ud til, at vi kan komme hinanden nærmere. Vi har, som den højtærede Minister vil vide, stillet et Forslag, som vi mente var det eneste fornuftige, hvorunder man kunde gaa til at danne en saadan Fællesrepræsentation, og deri foreslog vi, at Landbrugsraadet skulde sammensættes af de to store Hovedorganisationer, nemlig Landboforeningerne og Husmandsforeningerne, i Forhold til deres Medlemsantal. Det mente vi var et godt og solidt Standpunkt, men det blev pure afvist fra Landboforeningernes Side. Selvfølgelig kan man forstaa, at Landbrugsministeren siger, at det vil være heldigst, hvis Husmandsforeningerne vilde gaa ind deri, for saa var man fri for Diskussion. Hvis Husmandsforeningerne vilde sige Ja og Amen til, hvad Landboforeningerne foreslog, var det en let Maade at blive fri for Diskussion paa, men det tror jeg ikke, vi er til Sinds at gøre, saa længe Landboforeningerne indtager Standpunkter, som i mange Henseender er højst forskellige fra vore.

Bojsen: Dersom man her i Landet kunde kontrollere Kartofflerne saaledes, at den Vare, der udgik til Udlandet, var en fortrinlig Vare, er der ikke Tvivl om, at det vilde blive til stor Fordel for det danske Landbrug. Men Vanskeligheden ligger i Kontroleringen. Kontroleringen kan let blive saa kostbar, at hele Fortjenesten ved Handelen med Udlandet vilde gaa med dertil, og det er den Slags, man skal tage sig noget i Agt for. Kartofflen er ikke en Vare som Flæsk eller Smør i Ensartethed. En 2—3 Kartoffler i en Sæk kan ødelægge